

Przed nami kolejne dni radosnego oczekiwania na przyjście Pana. Jest to szczególny czas przygotowania do tego wielkiego wydarzenia – Bożego Narodzenia. Niech Adwent każdemu przypomni o tym, że do naszego ziemskiego wymiaru wkracza rzeczywistość nadprzyrodzona.

Oczekiwanie na święta może wyglądać różnie. Przygotowując się do nich, ludzie nie zawsze koncentrują się na tym, co najistotniejsze. Skupiają uwagę na wyborze prezentów, gotowaniu potraw i urządzaniu stołu, wysyłaniu kartek. Niestety, to, co zewnętrzne, pociąga często bardziej niż sprawy ducha i zbawienia. Każdy podobny okres powinien przede wszystkim zachęcić człowieka do przyjrzenia się sobie samemu, swoim słabościom. Jednak zawsze – w obecności Boga. W Adwencie musimy się starać o dalszą perspektywę dla wszystkiego, co czynimy i planujemy. Często aby to zrozumieć, trzeba zwolnić, a nieraz nawet się zatrzymać. †

Zatrzymać się i zaprosić Pana do swojej duszy, aby zaczął działać w naszym życiu. Najważniejsze jest zadbać o serce, by było otwarte na kochającego Zbawcę.

Na początku Adwentu 1936 roku św. Faustyna pisała: „Matka Boża nauczyła mnie, jak się przygotować do święta Bożego Narodzenia. Powiedziała mi: «Córko moja, staraj się o cichość i pokorę, aby Jezus, który ustawicznie mieszka w sercu twoim, mógł wypocząć. Adoruj Go w sercu swoim, nie wychodź z wnętrza swego... Ustawicznie przebywaj z Nim we własnym sercu, On ci będzie mocą»” (Dz. 785). W tym czasie łaski powinniśmy wyostrzać wrażliwość na Jezusa przychodzącego do nas w każdej chwili życia – w Eucharystii, Słowie Bożym, modlitwie, wydarzeniach i – co najistotniejsze, a często naj- szczelniej zakryte – w obecności drugiego człowieka.

Często mówimy, że „czas płynie szybciej”, „dni wydają się krótsze”. Warto więc się postarać, mimo nawału obowiązków i świątecznej „gorączki”, wykorzystać pozostałe dni Adwentu do pewnego rodzaju wyciszenia i zwolnienia tętniącego pośpiechem rytmu życia.

Drodzy Czytelnicy! ☐ ☐ **W dobrym duchu szykujemy nasze serca na zbliżające się święta.**

Starajmy się o cichość i pokorę

Wpisany przez ks. Юрый Марціновіч
10.12.2017 00:00

Pamiętajmy, że właściwe rzygotowanie dokonuje się w wymiarze nadprzyrodzonym. Tylko głęboko w duszy możemy doświadczyć wielkiej tajemnicy Bożego Wcielenia i tylko sercem śpiewać możemy razem z Aniołami „Chwała Bogu na wysokościach...”.